

Ara fan nosa

LLUÍS FOIX / Periodista

AVUI, 13 de gener del 2010

A Itàlia s'ha passat de regular la immigració a perseguir-la. El brot de violència racial a Calàbria ha deixat sense sostre més d'un miler d'africans indocumentats que recollien la fruita amb salaris ínfims des de fa molts anys i ara són obligats per llei a deixar Itàlia. Durant tres dies s'han registrat molts aldarulls, més de cent immigrants ferits i la fugida no se sap cap a on dels que fan nosa a Calàbria, on la Màfia té més força que l'Estat. França ha conegut una allau de nouvinguts musulmans en els últims anys que avui són més de cinc milions i que ja són francesos, i que com a tals plantegen convulsions socials als barris perifèrics i empobrits de les grans ciutats. El probable nou primer ministre britànic, David Cameron, planteja una reducció dràstica d'immigrants, que aquest segle han arribat a l'illa en una mitjana de 200.000 cada any.

EN EL CAS ITALIÀ, LA CONDEMNÀ AL TRACTAMENT rebut pels immigrants il·legals a Calàbria ha estat general: des de l'esquerra, que està a l'oposició, fins al Papa, que ha recordat que són persones amb els mateixos drets que qualsevol italià. Però diaris propers a la Lliga Nord han parlat dels incidents i els han qualificat de neteja ètnica i de primer acte de campanya de les eleccions regionals previstes per al proper mes de març.

EL QUE HA PASSAT EN MOLTS INDRETS D'EUROPA havia de passar necessàriament a Catalunya, que ha rebut un nombre d'immigrants que es calcula en un 14 per cent de la població. Han arribat i són aquí fent

treballs que no volíem o no podíem fer nosaltres. És molt remarcable que la capacitat d'integració de la societat catalana s'hagi posat novament a prova sense que hi hagi hagut grans convulsions socials.

PERÒ A LES ÚLTIMES ELECCIONS MUNICIPALS va aparèixer el ferment polític d'un partit que fa de la xenofòbia un dels seus signes ideològics més evidents. Plataforma per Catalunya (PxC) és el partit de l'extrema dreta catalana, com a França ho fou Le Pen amb el seu Front Nacional o com el partit de Haider ho és a Àustria. Josep Anglada n'és el líder i té una presència notable a l'Ajuntament de Vic, on és alcalde Josep Maria Vila d'Abadal, d'Unió Democràtica. Vic és una de les ciutats catalanes amb més presència d'immigrants. Ho són un 23 per cent de la població censada, amb un creixement sostingut durant els últims cinc anys que ha canviat l'equilibri social i polític de la capital d'Osona. El missatge xenòfob d'Anglada ha penetrat en altres ciutats catalanes com el Vendrell, Manlleu i Cervera, i alguns barris de Barcelona i altres capitals.

LA MÚSICA I EL DISCURS D'AQUEST PARTIT d'extrema dreta no són gaire diferents del que es viu en molts països europeus on la xenofòbia té representació política i trastorna el discurs dels partits integradors, que són la gran majoria. L'empadronament dels sensepapers ha estat el misto que ha encès la polèmica a l'Ajuntament de Vic, que ha decidit no registrar els immigrants que no demostrin que han regularitzat la seva situació jurídica al país.

EL FET QUE JOSEP ANGLADA DONI SUPORT a aquesta iniciativa és normal. El que inquieta més en un any electoral és que la resta de partits, sense ser xenòfobs, estiguin d'acord amb aquesta mesura, que pot deixar desprotegits uns quants milers de persones que no tenen els

papers en regla. L'alcalde assegura que els nous criteris d'empadronament que s'aplicaran a la ciutat només busquen complir la llei, d'acord amb la modificació de la llei orgànica que va entrar en vigor sobre aquesta matèria fa just un mes. L'alcalde vigatà assegura que per aplicar el canvi no s'ha fet cap decret ni resolució de l'Ajuntament sinó que s'ha donat una instrucció interna als treballadors per tal d'aplicar els nous criteris. El ministre Celestino Corbacho ha advertit que aquesta mesura és il·legal i que va en contra de les normatives sobre empadronament.

L'ALCALDE INSISTEIX QUE EL CAOS INFORMATIU en modificar-se la normativa ha fet que els criteris no estiguin clars. Un dels problemes que pateix la immigració al nostre país és que s'han promulgat massa lleis i decrets sobre els nouvinguts. El Partit Popular d'Aznar en va fer tres, de lleis. El president Zapatero va regular 800.000 immigrants de cop tot just entrar al govern el 2004. Ha fet també la seva llei d'estrangeria i hi ha introduït modificacions successives, fins a l'última, de l'11 de desembre de l'any passat. L'alcalde Vila d'Abadal ha admès que no es delataran aquells nouvinguts sense papers en regla, és a dir, que no se'ls denunciarà a la Policia. Moltes gràcies, però el fet és que l'Ajuntament de Vic i d'altres ciutats catalanes estan sotmesos a les pressions de col·lectius que no volen tractar amb un mínim d'humanitat els nouvinguts, especialment si procedeixen de països musulmans. El discurs de l'extrema dreta de Josep Anglada ha fet forat a Vic i en altres ciutats catalanes, perquè hi ha un problema que no s'ha sabut o no s'ha pogut resoldre.

SI CATALÀ ÉS TOT AQUELL QUE VIU I TREBALLA a Catalunya, una expressió que posà encertadament en circulació el president Pujol, s'ha

d'aplicar en temps i forma a tots els que tinguin aquestes dues particularitats. Pujol parlava sempre de drets, però hi afegia que els deures estan a la mateixa altura. En tot cas, se'ls ha de tractar sempre i en tot lloc com a persones.

LA CAPACITAT INTEGRADORA DE CATALUNYA no es pot malmetre. Pel respecte que ens mereixen els altres, però també i, sobretot, perquè els més d'un milió d'estrangers que han escollit el nostre país per guanyar un horitzó vital més digne han aportat dues coses fonamentals: han ajudat a fer que l'envelliment demogràfic no arribés a situacions dramàtiques en un futur immediat i han contribuït substancialment al creixement i riquesa del país fins a l'arribada de la crisi econòmica del 2008.

ARA NO SE'LS POT POSAR ELS ENTREBANCS LEGALS que, quan se'ls necessitava, quan eren útils, no se'ls van aplicar. El tema és complex, però cal que la societat, les empreses, les institucions i els polítics busquin solucions i no afegixin més problemes als que ja tenim. Si no respectem les persones, no arribarem gaire lluny. Si la globalització permet la lliure circulació de capitals, béns i mercaderies, com es pot impedir la llibertat de transitar a les persones?